

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-265/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Kristine Senjak Krunić predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, Senke Orlić-Zaninović, Blanše Turić i Snježane Horvat-Paliska, članica vijeća uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta u povodu zahtjeva DI iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], na sjednici vijeća održanoj 23. ožujka 2026.

riješio je

Postupak se obustavlja.

Obrazloženje

1. DI iz [adresa] podnio je 29. prosinca 2025., ovom Sudu zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o izmjenama Odluke o porezima Općine Kneginec („Službeni vjesnik Općine Kneginec“, 11/23., „Narodne novine“, 140/23., u daljnjem tekstu: Odluka).
2. Podnositelj zahtjeva upućuje na odredbu članka 10. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnim porezima („Narodne novine“, broj: 114/23. u daljnjem tekstu ZID ZLP/23), kojim je izmijenjen članak 42. Zakona o lokalnim porezima („Narodne novine“, broj: 115/16., 101/17. i 114/22. u daljnjem tekstu ZLP), i na prijelazne i završne odredbe uređene člankom 11. ZID ZLP/23 te zaključuje da Odluka ne sadrži nijednu odredbu o oporezivanju kuća za odmor kako to obvezuje članak 10. ZID ZLP/23, odnosno ne sadrži propisane kriterije za utvrđivanje visine propisane porezne obveze niti određuje nadležno porezno tijelo za utvrđivanje i naplatu tog poreza. Stoga, zaključuje da Općina Gornji Kneginec nije do 15. prosinca 2023., uskladila Odluku sa člankom 42. ZLP. Slijedom navedenog smatra da ne postoji valjani pravni osnov oporezivanja porezom na kuće za odmor u Općini Gornji Kneginec temeljem Odluke. Predlaže ovom sudu da presudom ukine Odluku kao nezakonitu.
3. Očitovanje o zahtjevu podnositelja dostavila je Općina Gornji Kneginec u kojem ističe da članak 10. ZID ZLP/23, više nije na snazi niti je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, jer je izmijenjen člankom 7. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnim porezima („Narodne novine“, broj: 152/24. u daljnjem tekstu ZID ZLP/24), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2025. Napominje da je 12. veljače 2025., donesena Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o porezima Općine Gornji Kneginec („Službeni vjesnik Općine Kneginec“, 2/25. u daljnjem tekstu Odluka/25),

kojom je usklađena postojeća Odluka o porezima Općine Gornji Kneginec („Službeni vjesnik Općine Kneginec“, 1/20., 5/20., 6/20. i 11/23.) s člankom 7. ZID ZLP/25. Dodaje da odluke o izmjenama koje su donesene do dana podnošenja zahtjeva za ocjenu zakonitosti čine sastavni dio ranije važeće odluke o porezima Općine Gornji Kneginec te zajedno s izmjenama čine jedinstvenu pravnu cjelinu radi čega je neutemeljena tvrdnja podnositelja da ne postoji provedbeni akt odnosno da je nezakonit. Slijedom navedenog predlaže Sudu da zahtjev podnositelja odbije kao neosnovan, a podredno ga odbaci zbog nedostatka pravnog interesa. Temeljem članka 161. stavak 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24 u daljnjem tekstu ZUS), potražuje trošak u visini 500 bodova, odnosno 1000 € uvećano za iznos PDV-a.

4. Odlukom o porezima Općine Gornji Kneginec, donesenom na temelju članka 20. i 42. ZLP-a i članka 23. Statuta Općine Gornji Kneginec („Službeni vjesnik Općine Kneginec“, 2/13., 7/13., 8/13., 2/14., i 11/17.), određen je porez na kuću za odmor kao prihod Općine Gornji Kneginec uz kriterije za utvrđivanje visine te porezne obveze i nadležno upravno tijelo za utvrđivanje i naplatu tog poreza.

5. Međutim, stupanjem na snagu ZID ZLP/25 1. siječnja 2025. godine, prestao je postojati porez na kuću za odmor, a kao izvor financiranja jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave određen je porez na nekretnine. Slijedom navedenog, predstavničko tijelo Općine Gornji Kneginec je na temelju članka 20. Zakona o lokalnim porezima („Narodne novine“, 115/16., 101/17.114/22. i 152/24.), na sjednici održanoj 12. veljače 2025., Odlukom/25 izmijenilo odredbe koje su propisivale porez na kuću za odmor (članak 4. i 5.), uvođenjem poreza na nekretnine, uređenjem kriterija za utvrđivanje visine te porezne obveze i nadležnog upravnog tijela za utvrđivanje i naplatu tog poreza.

6. U tijeku ovog upravnog spora Sud je uvidom u službeno glasilo Općine Gornji Kneginec utvrdio da je navedena Odluka/25, 13. veljače 2025. objavljena u "Službenom glasniku Općine Gornji Kneginec" broj 2/25., a stupila na snagu osmog dana od dana objave (članak 5.). Kako je stupanjem na snagu ZID ZLP/25 i Odluke/25 prestao postojati porez na kuću za odmor, Sud je utvrdio da ne postoje pretpostavke za meritorno odlučivanje u ovom predmetu.

7. Stoga je na temelju članka 165. stavka 2. ZUS-a riješeno kao u točki I. izreke.

8. U odnosu na zahtjev donositelja osporenog općeg akta za naknadu troškova spora, valja reći sljedeće:

8.1. Iz članka 21. ZUS-a, koji se na odgovarajući način primjenjuje i u upravnom sporu radi ocjene zakonitosti općih akata, proizlazi da radnje u sporu za tuženika u pravilu poduzima službena osoba javnopravnog tijela. Nadalje, valja imati na umu članak 8. stavak 1. ZUS-a prema kojemu sud mora voditi računa da se upravni spor provede uz izbjegavanje nepotrebnih troškova za stranke. Stoga Sud ocjenjuje da trošak zastupanja donositelja osporenog općeg akta po odvjetniku nije nužan odnosno opravdan izdatak u sporu, jer takvim zastupanjem nastaju troškovi veći od onih koji bi nastali da je donositelja osporenog općeg akta zastupala službena osoba. Ako pak donositelj osporenog općeg akta ovlasti za zastupanje odvjetnika, trošak takvog zastupanja ne smije pasti na teret druge strane u sporu (koja je izgubila spor), jer bi takvim postupanjem stranci koja podnosi zahtjev za pokretanje postupka ocjene zakonitosti općeg akta bilo otežano pravo na pristup sudu, pri čemu treba imati na umu i činjenicu da javnopravno tijelo, kao donositelj općeg akta koji je predmet ocjene u objektivnom upravnom sporu, najčešće nastupa s pozicije *iure imperii*, a ne *iure gestionis*.

8.2. S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da donositelj osporenog općeg akta, čiji je položaj u objektivnom upravnom sporu usporediv s položajem tuženika u subjektivnom upravnom sporu, nema pravo na naknadu troškova zastupanja po odvjetniku, neovisno o ishodu spora.

8.3. Slijedom iznesenog, na temelju članka 148. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 23. ožujka 2026.

Predsjednica vijeća
Kristina Senjak Krunić, v.r.